

KOORGEL EIDE

Uitgave van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond

nummer 35 | december 2021

INHOUDSOPGAVE:

Prelude	1
Van het secretariaat.....	2
Oer-Hollandse kerstliederen?	4
Ja of nee?.....	6
Duwen en trekken.....	8
Toelichting DO-UT-DES Muziekbladen.....	12
DO-UT-DES Muziekbladen	
Vanaf de orgelbank.....	17
Alzheimer	18
Populus Sion	20
Onderscheiding Sint Tarcisius.....	25

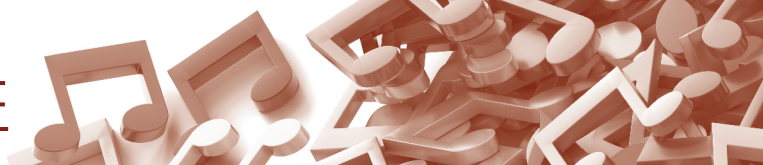
REDACTIE:

Ad Voesten
Vic. Drs. E. Smeets
Marian Verstappen (secr.)

E-mail:
koorgeleide@gmail.com

Postadres:
Postbus 470, 6040 AL Roermond

PRELUDE

“En geef elkaar een teken van vrede”. Deze uitnodiging gericht aan de parochianen hoor ik elke viering. Alle kerkgangers knikken elkaar toe en wensen elkaar de vrede toe met bijvoorbeeld de woorden: “Vrede van Christus”. Een mooi gebaar. Zo vlak voor Kerstmis is “vrede op aarde” een veel gehoord thema.

Vrede begint in je hart. Vrede met jezelf hebben zorgt voor vrede met elkaar. In deze tijden is dat soms een grote uitdaging. De vrede bewaren in het koor, in de parochie, in het dekenaat, in het bisdom, in de kerkprovincie, in de wereld...

Vrede begint in het klein. In de kribbe, in de stal, in het dorp...

Soms heb je daar wat hulp bij nodig van anderen. Een schaap, een os of een ezel. Ze geven ons vaak net dat kleine duwtje in de goede richting. Zodat de ster van de vrede kan blijven stralen. Wij wensen iedereen een Zalig Kerstfeest, een Gelukkig Nieuwjaar en geef elkaar een teken van vrede.

Namens de redactie Ad Voesten.

Het volgende nummer van Koorgeleide verschijnt in maart. Kopij kunt u inleveren vóór **15 februari** bij: **koorgeleide@gmail.com** of SGV in het Bisdom Roermond, t.a.v. Koorgeleide, Postbus 470, 6040 AL Roermond.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten.

Onderscheidingen voor koor- en zangersjubilea kunnen **minimaal 2 maanden van te voren** digitaal worden aangevraagd. Het aanvraagformulier kunt u invullen via de website van de Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond: www.sgv-roermond.nl

Een actueel adressenbestand is zowel voor u als voor ons van groot belang.

Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan z.s.m. te melden aan **sgv.onderscheidingen@gmail.com** En anders per post: SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. Jos Sijstermans, postbus 470, 6040 AL Roermond.

VAN HET SECRETARIAAT

Vier keer per jaar valt "Koorgeleide" bij u door de brievenbus. Een blad vol van kerkmuziek. Een blad met meningen en feiten. Soms ernstig van toon maar toch licht verteerbaar. Aan alle parochiegeestelijken wordt één exemplaar van "Koorgeleide" gratis toegezonden. Ook elke koorsecretaris ontvangt één gratis exemplaar om te laten rouleren binnen het koor. Maar u kunt ook een persoonlijk jaarabonnement afsluiten. Dat kost bijna niets.

Tot nu toe werd de betaling van deze laatste abonnementsvorm aan de goedwillende abonnenthouder overgelaten. Omdat de drukkosten van "Koorgeleide" aanzienlijk zijn zouden we u willen vragen om zich te melden als u betalend abonnenthouder bent of wilt worden.

Hoe meer betalende leden zich willen engageren, hoe langer wij "Koorgeleide" op papier kunnen blijven uitgeven. Een papieren periodiek is in deze digitale tijden een steeds zeldzamer fenomeen. Maar voor ons, zolang het mogelijk is, een bewuste keuze.

Stuur een mailtje met naam en adresgegevens naar info@sgv-roermond.nl t.n.v. Jos Sijstermans.

HELP ONS MEE EN NEEM EEN ABONNEMENT VOOR 10 EURO PER JAAR!

De redactie

OER-HOLLANDSE KERSTLIEDEREN?

De traditionele Nederlandse kerstliederen. Wie kent ze niet? “Nu zijt welkome”, “Wij komen tezamen”, “Midden in de winternacht”. We zingen ze graag en uit volle borst mee. De melodieën nodigen daartoe ook uit. De muziek ligt prettig in het gehoor en de liederen zijn gemakkelijk te onthouden. Het lijkt een oer-Hollandse aangelegenheid.

Als een wintertafeel van de schilder Pieter Bruegel waarin we de schaatsende Lage Landen zien. In de traditionele kerstmuziek is de Nederlandse invloed echter ver te zoeken. Sterker nog. Eigenlijk is er geen sprake van traditionele Nederlandse kerstliederen. Al deze liederen komen uit het buitenland. Van “Stille Nacht” is dat wel bekend maar ook de overige kerstkrakers zijn vanuit verre streken naar onze muziekcultuur verscheept. “Midden in de winternacht” komt uit Spanje. “Nu zijt welkome” en “Er is een roos ontsprongen” uit Duitsland. “Wij komen tezamen” uit Portugal. “Hoe leit dit Kindeken” uit Vlaanderen. Hoe kan dat?

In de lange en vaak roerige geschiedenis van de Lage Landen was er zelden sprake van langdurige vrede. De Zuidelijke Nederlanden (grotendeels het huidige België en Brabant) was het rijkste en welvarendste deel van Europa. Door de lakenhandel met Engeland werden de steden in deze regio steenrijk. En daarmee werden zij machtige spelers op het Europese schaakbord.

Frankrijk, Engeland, Duitsland en Spanje waren voortdurend in conflict met elkaar en het grondgebied van de Lage Landen wisselden nogal eens van bezetter. Voor cultuur was er weinig oog. De handelsgeest overheerste. Cultuur werd vaak meegebracht met de bezetter uit den vreemde. Vooral in de 15e tot en met de 17e eeuw werd aan de hoven uitbundig gemusiceerd ter vermaak en ter meerdere eer en glorie van de machthebbers.

Al die invloeden druppelden ook in het kerkelijk leven door. Ondanks de felle tegenstellingen tussen protestanten en katholieken zien we in de praktijk van het kerklied een wijd-verbreid gebruik om melodieën van elkaar te lenen en te voorzien van eigen teksten. Maar soms bleef een buitenlandse tekst min of meer ongewijzigd. Ook omdat in het taalgebied Nederduits en Vlaams de voertaal was. Talen die veel raakvlakken met elkaar hadden. Een van die teksten is van het lied "Herders hij is geboren".

Een van de grappigste Vlaamse kerstliederen uit vervlogen tijden die we heden ten dage nog zingen. Het lied is een live verslag van de kraamvisite van Jezus. Zeg maar een vlog uit de 17e eeuw. In het lied wordt geen blad voor de mond genomen en wie de woorden goed leest zal een glimlach niet kunnen onderdrukken.

Herders, Hij is geboren in 't midden van de nacht.
Die zo lang van tevoren de wereld heeft verwacht.
"Vrolijk, o herderkens", zongen ons d'engelkens,
zongen met blijde stem: "Haast u naar Bethlehem".

Wij, arme slechte liekens, gelijk de boeren zijn.
wekten onze gebuurkens en in de maneschijn,
liepen met blij geschal naar deze arme stal,
daar ons de engelenzang allemaal toe bedwang.

Als wij daar zijn gekomen, ziet een klein Kindeken,
ligt op 't stro nieuw geboren, zoet als een lammeken.
D'oogskens van stonden aan zag men vol tranen staan,
't weende uit druk en rouw in deze straffe kou.

Ik nam mijn fluitje, een ander die nam zijn moezelken,
en speelden met elkander voor 't zoete Kindeken.
Na, na, na, Kindje teer, sus, sus en krijt niet meer,
doet uw klein oogskens toe, zij zijn van 't krijten moe

Ziet wij schenken u samen een teer klein lammeken,
boter, melk ende saene, voor uw lief mondeken.
Na, na, na, Kindje teer, sus, sus en krijt niet meer,
doet uw klein oogskens toe, zij zijn van 't krijten moe

't Kindje begon te slapen, de moeder sprak ons aan
"Lieve herderkens samen, wilt zoetjes buiten gaan.
Jullie zij peis en vree, dat brengt mijn Kind u mee,
want het is God uw Heer, komt morgen nog eens weer"

Een korte samenvatting van de inhoud.

Na de geboorte van Jezus worden de armlastige herders en boeren wakker gemaakt door engelengeschal. Ook de burens worden uit bed gehaald en iedereen vertrekt richting de stal.

Daar aangekomen heeft het kind de oogjes open en huilt (rouw = "voelt zich ellendig") vanwege een volle luier (druk) en vanwege de kou. Gelukkig hebben de bezoekers eten bij zich (boter, melk en room) en er wordt muziek gemaakt. (Moezelke = doedelzak). Jezus valt in slaap. Moe van het huilen. In het laatste vers is Maria het zat en wijst ze het bezoek de deur. Fijn dat jullie er waren maar ga nu maar en kom morgen maar terug.

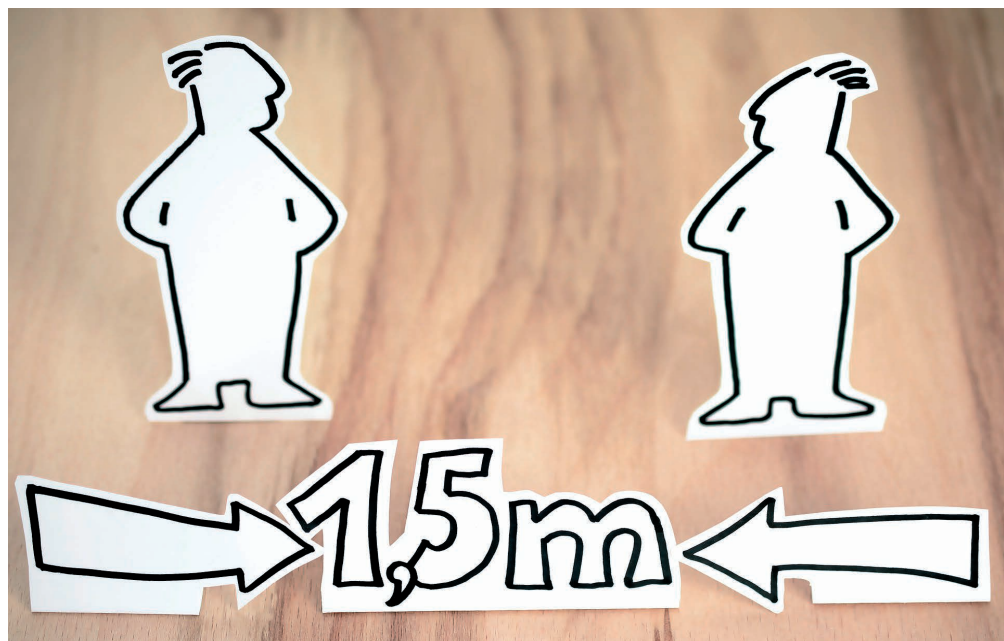
Waarschijnlijk het vroegst bekende verslag van een kraamvisite.

Ad Voesten

JA OF NEE?

Een tijd geleden konden we in een krant een bericht lezen over het aftreden van een koorbestuur wegens onenigheid over het wel of niet toelaten van niet-gevacceerde zangers. Het koor en bestuur waren verzand in een discussie, en een verdeling in twee kampen was onvermijdelijk. Ja of nee? De kool of de geit?

Het onderwerp lijkt in eerste instantie simpel te doorgronden. Maar als je er dieper over na gaat denken is het een onoplosbaar vraagstuk. Zowel de ja-stemmers alsook de nee-stemmers hebben steekhoudende argumenten die gelijkwaardig aan elkaar kunnen zijn. Het is duidelijk een verhaal van het glas is half vol of het glas is halfleeg.

Het is één van die morele vraagstukken waar geen rationeel antwoord op kan worden gegeven. Als je dat als koorbe-

stuur niet door hebt ben je geneigd om een beslissing te forceren met een breuk in het koor tot gevolg. Maar wat moet je dan doen?

Allereerst dien je als groep te beseffen dat iedereen nog steeds ziek kan worden van elkaar. Met of zonder prik maakt dan niet uit. Natuurlijk met vaccinatie is de kans op ernstige klachten minder maar je kunt ook nog ziek worden van een drager met vaccinatie. Met andere woorden, je begeven in een groep zangers neemt nu eenmaal een

groter risico met zich mee. De vraag moet dan ook zijn: "Willen wij als koor dit risico gezamenlijk dragen"? Daarvoor hoeft niemand als mogelijke dader aangewezen te worden. Het is een groepsbeslissing. Een ingecalculeerd risico. Een weloverwogen afweging van ieder individu afzonderlijk.

De vraag van het koorbestuur aan de leden zou dus moeten zijn: "Willen jullie meezingen in het koor met inachtneming van alle mogelijke risico's die daaraan verbonden zijn?"

Natuurlijk zal het koorbestuur de omstandigheden waarin men zingt zo optimaal en veilig mogelijk moeten realiseren. En dan nog... het kan altijd alsnog misgaan. Iemand wordt ziek.

Dan kan in bovenstaande besluitvorming niemand een beschuldigende vinger op-

steken want we hebben als groep besloten om het zo te doen. Het individuele koorlid kan besluiten dat hij meedoet of hij kiest ervoor te wachten en de kat uit de boom te kijken. Uiteindelijk zal hij een afweging maken. Meedoen of afhaken. Een afweging die helemaal bij het koorlid zelf ligt. Niemand die hem iets kan verwijten.

Ook het scannen verloopt gelukkig soepel in mijn koor. Met een beetje hulp van elkaar beschikt iedereen over een QR-code. En het belangrijkste van alles.

Ik merk dat men begrip heeft voor de maatregelen. Begrip opbrengen voor elkaar is veel moeilijker dan je onvrede uitten over alles en iedereen om je heen. Alleen door samen te werken kunnen we een stap vooruit maken.

Ad Voesten

DUWEN & TREKKEN

Synode

Bij mij thuis gaat het er heel synodaal aan toe. Tenminste, dat ontdek ik nu pas, nu ik een beetje snap wat dat moet met die synode. Synode wil zeggen 'Wij zijn samen onderweg'. Het 'alleluia' kun je nog maar beter even achterwege laten, want menigeen is de weg kwijt. Dat we elkaar de weg zouden wijzen, daar gaat het om. Geloof ik. De weg naar God.

Bij mij thuis – waar het er zo ontegenelijk synodaal aan toe gaat - lijkt het vaak een dierentuin. Althans, die komt daar wekelijks bij elkaar. Vergaderen. Een os en een ezel natuurlijk, een brullende leeuw, een adelaar met scherpe blik, een gluiperd met scherpe klauwen, een ontzettend rund, een konijn dat zich overal tussen snift maar verder als prooidier bij alles in zijn hol wegkruipt, een struisvogel die verder geen uitleg hoeft, en een olifant, niet vanwege de porseleinkast, maar om zijn dikke huid en brede rug.

Eens per week worden de koppen bij elkaar gestoken en beleid gemaakt. En nieuws verteld. Of ter plekke bedacht. Aan eentje

vragen we wekelijks wat er deze week weer is misgegaan, het bisdom wordt erdoor gehaald en het hele bos heeft elke week overal een mening over. Al weet je tevoren al dat de een bij om het even welk initiatief al meteen sputtert met dat

hij dat al dertig jaar geleden geprobeerd heeft en toch niet werkt, terwijl de ander bij alles aanslaat en zegt er zich op zich wel in te kunnen vinden maar verder geen idee heeft hoe het moet. Is ook moeilijk allemaal.

Daar vliegt een derde weer overeen die hen rood aangelopen allebei de huid vol scheldt en zegt dat hun gezanik en kortzichtigheid nou eens eindelijk in Gods Naam afgelopen moet zijn, want het moet hier miljaar en verdomme vrijdags wel een beetje soepel gaan. Terwijl een vierde alleen actief deelneemt aan het overleg als er gevraagd wordt wie nog koffie moet.

Maar goed, het komt allemaal elke week en het praat met elkaar. Vanuit een grote betrokkenheid. Dat dan wel weer. En dat is synodaal. Nou ja, niet helemaal nog, want

je moet eigenlijk in het gesprek bij de Heilige Geest uitkomen. Maar dat lukt niet zo. Ergens doen we iets niet goed. Moeten we daar maar weer eens ruzie over maken waar dat dan weer aan ligt.

Een permanent onderscheidingsproces stond Vaticanum II al voor. Hoe moeten we de boodschap zo brengen dat het een antwoord kan zijn op de vragen van elke tijd. Dat is wat anders dan de vragen dan maar herschrijven of niet meer stellen, en dat is zeker ook wat anders dan de boodschap dan maar verdraaien.

Nope, we zijn als Gods volk onderweg, en onderweg moeten we steeds opnieuw een zinvol en adequaat antwoord uit het evangelie van de Heer weten te halen om door te kunnen. Hoe Jezus' woord verbuigen (niet krom trekken, maar zoals een werk-

woord verbogen wordt), na eerst goed geluisterd te hebben enerzijds (ook al een kunst) naar wat de vraag precies is en anderzijds naar wat de Heer ons zegt. Waarbij je ondertussen het gebed niet moet vergeten: het is en blijft de Heilige Geest die ons doet onderscheiden wat echt is en wat niet en wat mogelijk ergens toe leidt onder Gods zegen en wat zeker niet. Samen op weg of samen de weg kwijt...

Dat is een proces dat de paus nu met de hele dierentuin (sorry: de hele kerk) wil aangaan. Menigeen zal denken dat synode iets is voor een clubje van gelijkgezinde beroepsgelovigen of voor de happy few die hiep hiep halleluia geloven, maar dan hebt u pech: gedoopt en gevormd? Dan bent u erbij! Dan behoort u tot het volk van God dat bestaat uit koningen, priesters en profeten, en wat u ook van de een

of van de ander hebt, de paus rekent op u dat u uw steentje bijdraagt aan het wel-slagen van dit proces: u bent geroepen en bedoeld om mee te denken, mee te bidden en eraan mee te werken hoe het evangelie te brengen en te beleven en te vieren anno 2021 en ver hierna. Een scherpe vraag van de paus is ook: wie is er allemaal niet en waarom niet dan? In hoeverre is de geloofsgemeenschap representatief?

Zijn we een gastvrije kerk? Bijvoorbeeld: als iemand zich als koorlid zou melden (het zou altijd kunnen!), wordt die dan met open armen ontvangen of al afgeschreven vóór, tijdens of vlak na de eerste kennis-making? Is openheid enkel beangstigend of zou het ook iets nieuws kunnen bewerken?

Nou zijn we spontaan gewend dat we dit soort processen eerst maar eens eindeloos te rekken door documenten te produceren, rond te sturen, af te drukken, in te binden en op te bergen of weg te doen, om ze vervolgens als oud papier zelf ook weer op te halen ten gunste van de fanfare waar we ook voor lopen, dan wel door ze met een bepaalde vooringenomenheid te bekijken: komt van het bisdom, dus het kan niks zijn! Maar toch is er meer aan de hand...

De synode en de hele synodale weg roepen ons eerst en vooral op actief christen te zijn. En wel de hele kerk. En dat we met alles en iedereen in gesprek gaan. Luisterend naar wat er leeft en speelt en wat mensen aandragen, laten we ons sturen door de Geest van God, die ons ingeeft wat we moeten zeggen en doen.

Daar geloven we in, heilig! Dat is trouwens wat anders dan een christendemocratisch appèl (leuke woordspeling, vond ik zelf): 'Wat vind jij? En jij? Oh, dan gaan we daar-tussenin zitten geloven!'

Eentje van de dierentuin bij mij zegt dat hij inmiddels alles en altijd gelooft wat de mensen ook geloven... en iedere keer als hij dat zegt - dat kunt u geloven - springt de rest daar overheen zoals hongerige leeuwen op vers vlees, of een roedel jonge honden op een verse doos Bonzo. Hap, slik, weg, voor je het weet.

Dat geldt ook voor ons als korenwereld, zeker de kerkkoren (dat luisteren, niet de Bonzo). Sommigen doen het nog goed en verzorgen trouw en verantwoord hun diensten. Maar voor vele koren rijzen er grote zorgen: wat kunnen we nog, zowel wat de vergrijzing betreft, alsook wat corona uiteindelijk achterlaat?

Toch lijken me ook de koren een aange-wezen en wezenlijk onderdeel van het synodale proces: waar staan we, wat betekent het wat we doen, wie dienen we? En dan kan het gaan over repertoire, over de plaats in de kerk (niet zozeer fysiek, maar in hoeverre zijn we als koor verkondigend en getuigend bezig), over onze roeping en zending. Het koor mag Gods lof verklanken en het Woord op verheven toon verkondigen, tot stichting van de hoorders en ondersteuning van de viering.

Het synodale proces kan er ook toe leiden dat we inzien dat het zo niet meer kan en dat we mogelijk van repertoire moeten veranderen. Her en der leeft nog altijd

het gevoel dat als we niet meer vierstemmig kunnen zingen, dat we dan afgaan. Geloof me, menig koor gaat méér af als het wel nog vierstemmig probeert! Terwijl er zoveel moois aan een- of tweestemmige kerkmuziek is verschenen, zeker ook recent nog, in die vermaledijde coronatijd.

De vraag is en blijft: wat hebben we nodig om zin- en waardevol ons geloof uit te zingen, tot eer aan God, tot een dienst aan elkaar? Nog los van wat we als onderling betrokken club als koor ook buiten repetitie en viering voor elkaar en voor de gemeenschap kunnen betekenen, want laat ons dat ook niet vergeten.

Dromen doen ontkiemen, visioenen opwekken, hoop geven, vertrouwen stimu-

leren, contacten leggen of weer oppakken en van elkaar leren, verzoenen waar nodig en vooral een sfeer creëren waar de Heilige Geest iets mee kan... En niet blijven vergaderen, maar tot daden komen.

Stel je voor dat de Geest des Heren bij uw koor de schouders moet optrekken, moet zeggen 'foifofoi' en het verder gewoon zo zou moeten laten. Nee toch? Maak er dus wat van! Wij zijn samen onderweg, alleluia! Met de dieren in de lucht, alleluia, met de vogels op hun vlucht, alleluia! Zie je wel, daar heb je mijn dierentuin!

Ed Smeets

TOELICHTING DO-UT-DES MUZIEKBLADEN

Onder deze naam biedt de Sint-Gregoriusvereniging de kerkkoren en kerkmusici van de parochies in het bisdom Roermond nieuwe composities aan.

De naam is enerzijds muzikaal, anderzijds vormt zij een latijnse zin. Vertaald luidt deze: "ik geef opdat jij zult geven".

Getransponeerd naar onze intentie bete-

kent dit zoveel als: wij als diocesane SGV bieden U deze muziekbladen aan opdat U er gebruik van zult maken en dit wellicht zult honoreren met een bijdrage ter bestrijding van de onkosten.

U mag de koorcomposities legaal kopiëren en vergroten. Wij zouden het fijn vinden als u ons hiervan op de hoogte stelt.

Een kerstlied voor vrouwenkoor. Geschreven voor mijn vroegere kamerkoor Contrast uit Venray. Nu eens een keer niet zo'n eenvoudige muziek. Een mooie uitdaging voor wie de driestemmen tot een homogene, en sprankelende klank weet samen te smelten. De compositie spreekt denk ik voor zichzelf en wordt vanuit de tekst vertolkt.

Ad Voesten

Hoe leit dit kindeke

Bew. Ad Voesten

Soprano 1

Soprano 2

Alto

Hoe leit dit kin - de-ke hier in__ de__ kou. Ziet eens hoe al - le zijn

Detailed description: This block contains the first system of the musical score. It features three staves: Soprano 1, Soprano 2, and Alto. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The lyrics are: 'Hoe leit dit kin - de-ke hier in__ de__ kou. Ziet eens hoe al - le zijn'. The Soprano 1 and 2 parts have melodic lines, while the Alto part is a whole rest.

S 1

S 2

A

le - de - kens be - ven. Ziet eens hoe dat het weent en krijt van rou.

Detailed description: This block contains the second system of the musical score, measures 7-12. It features three staves: S 1, S 2, and A. The lyrics are: 'le - de - kens be - ven. Ziet eens hoe dat het weent en krijt van rou.'. The Soprano 1 and 2 parts have melodic lines, while the Alto part is a whole rest.

S 1

S 2

A

Na na na__ kin - de - ke, kin - de-ke__ teer. Ei, zwijg toch stil - le

Detailed description: This block contains the third system of the musical score, measures 13-18. It features three staves: S 1, S 2, and A. The lyrics are: 'Na na na__ kin - de - ke, kin - de-ke__ teer. Ei, zwijg toch stil - le'. The Soprano 1 and 2 parts have melodic lines, while the Alto part is a whole rest.

2

Hoe leit dit kindeke

19

S 1 en krijt niet 1. meer. 2. meer. > Sa! Ras dan, her - der-kens, komt naar den

S 2 en krijt niet 1. meer. 2. meer.

A

25

S 1 stal. Speelt een zoet lie - de - ken voor dit teer lam - me-ke. Mij dunkt het

S 2 *pp* Noe, noe, noe,

A

31

S 1 dat het nu haast sla - pen zal. Na na na kin - de - ke, kin - de-ke

S 2 noe, Na na na kin - de-ke, kin - de-ke

A

Hoe leit dit kindeke

37

S 1

teer. Ei, zwijg toch stil - le en krijgt niet meer

S 2

teer. Ei, zwijg toch stil - le en krijgt niet meer.

A

1. 2. 3

43

S 1

En — gij, — O — eng-el-tjes, komt — hier — ook — bij. Al-le - lu - ia,

S 2

En gij, O eng - el - tjes komt hier ook bij. Zingt een mo - tet - te - ke

A

Al-le - lu - ia,

49

S 1

A - men.

S 2

voor u - we ko - ning. me - lo - dij.

A

A - - - - men. Wilt hem ver - ma - ken door uw me - lo - dij.

55

S 1 Na na na kin - de - ke, kin - de - ke teer. Ei, zwijg toch stil - le

S 2 Na na na kin - de - ke, kin - de - ke teer. Ei, zwijg toch stil - le

A

61

S 1 en krijt niet 1. meer. 2. meer.

S 2 en krijt niet 1. meer. 2. meer.

A

F ad libitum

VANAF DE ORGELBANK

Kunt u het zich nog herinneren? De dirigent van vroeger? De man, en later gelukkig ook vrouw, die letterlijk op een voetstuk stond? Als hij of zij binnenkwam werden door ijverige bestuursleden de kronkelpaden recht gestreken. De piano stond al op zijn plek, de stoelen stonden klaar, de kop koffie voor bij de piano was besteld.

Zijn of haar jas werd aangepakt. De voorzitter kondigde het begin van de repetitie aan en de dirigent(e) zag dat het goed was. Het enige waar de dirigent(e) zich druk over moest maken waren de noten en natuurlijk de aanbidders of aanbidders op de eerste rij. Ik heb het zelf nog meegemaakt dat bij een gastkoor de dirigent zo op een voetstuk stond dat zelfs de tas met muziek voor hem gedragen werd. Zijn muziek werd voor hem uitgepakt en op de muziekstandaard gelegd.

Nu waren, of zijn, er dirigenten die zich ook maar al te graag laten aanbidden. Ze genieten van de aandacht en van de macht die ze kunnen uitoefenen uit hoofde van hun functie. Het ultieme kledingstuk wat daarvoor, bij de mannen, werd gebruikt was naar mijn mening de sjerp. Kent u ze nog? De meestal bordeauxrode brede stoffen band om het middel of nog erger diagonaal over het bovenlichaam. Alsof hij de zingende stier als matador te lijf ging. Het enige wat nog volbracht moest worden was de doodssteek. Uitgevoerd met een wilde beweging van zijn dirigeerstok. Ook de opkomst van de vrouwelijke dirigenten had zo zijn eigen dresscode. Om

wat tegenhang te bieden tegen de hanen in het muziekhok zag je de dirigentes grijpen naar galajurken die menig mannenkoor het hoofd op hol lieten slaan. Zo had de dirigente een extra wapen in de strijd gegooid voor wat baanzekerheid en een goedgevulde concertagenda.

Ik moest aan bovenstaand verhaal denken toen ik gisteren als eerste in de kerk kwam omdat de repetitie in deze coronatijd nog meer plaats behoeft dan normaal. Sleutel van de kerk halen, lichten aandoen, en dertig stoelen sjouwen. Met en zonder leuning, uiteraard op de juiste plaats voor het

juiste achterwerk. De piano lukt me niet in mijn eentje. Dus maar even wachten op de eerste jonge tachtiger die van aanpakken weet. Gelukkig hoefde ik niet lang op haar te wachten want

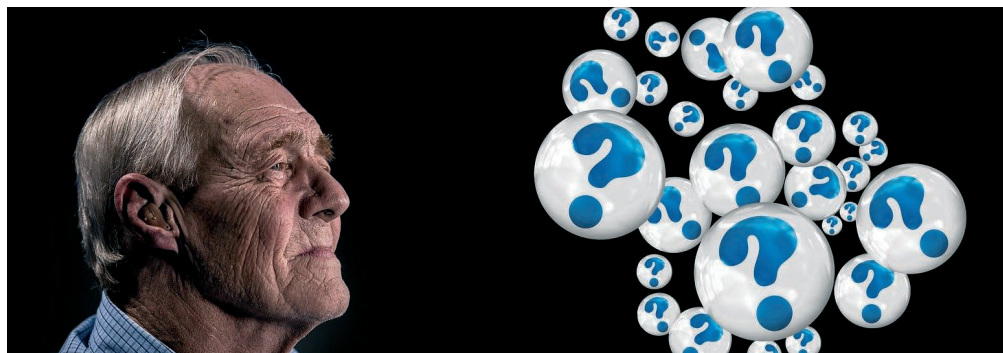
zij moest alle muziek nog klaarleggen voor de koorleden. Samen de piano op zijn plek zetten en langzaam druppelde het volkje binnen. Klokslag konden we beginnen met de repetitie. En de dirigent zag dat het goed was!

Ad Voesten

ALZHEIMER

Al meer dan 60 jaar zingt hij mee in het kerkkoor. Een goede tenor met een volle stem. Eén brok ervaring. Een fijn karakter, zachtaardig en een trouw lid. Zijn vrouw zingt bij de sopranen. Elke week komen ze samen naar het koor. En als het koor niet zingt, zitten ze samen in de kerkbank. Het koor is zijn lust en zijn leven. De nieuwtjes, de mensen, de vriendschap en de muziek.

Piet zit recht voor mij en ik kan tijdens de repetities en gezongen diensten een oogje in het zeil houden. De laatste jaren wordt het moeilijker voor hem. Hij kan de bladmuziek moeilijk vinden. Ondanks dat de map geordend is, lijkt het wel alsof alle bladmuziek vanzelf door elkaar gaat.

Koorleden rondom hem willen graag helpen en de “buren” reiken hem vaak de helpende hand. Ik zie dat Piet dit niet fijn vindt. Het zorgt voor onrust. Koorleden maken vaker een grapje omdat Piet niet meer zo vlot is met de map. Er ontstaat irritatie, omdat hij te hard zingt of foute noten laat horen.

Maar wat ik allang weet, is dat het niet goed gaat met Piet. Hij heeft de ziekte van Alzheimer en zijn functioneren is, in de

anderhalf jaar dat we niet hebben kunnen repeteren in verband met corona, hard achteruitgegaan. Zo oppervlakkig bezien valt het allemaal niet zo op. Maar voor mij als dirigent wordt het tijd om actie te ondernemen. Gelukkig komt zijn echtgenote zelf naar me toe en vertelt haar verhaal. Ik vraag of zij het goed vindt als ik met de koorleden de situatie van Piet bespreek. Op een moment als zij er met z’n tweeën niet bij zijn. Ze stemt toe.

Het doel van dit gesprek is de koorleden duidelijk te maken op welke manier Piet het beste benaderd kan worden om ervoor te zorgen dat hij zich prettig blijft voelen. Eén van die manieren is om hem niet meer te helpen met het zoeken van de muziek. Dit lijkt tegendraads maar voor Piet is de rust rondom zijn persoon belangrijker dan

de juiste bladmuziek. Veel zingt hij nog vanbuiten en nieuwe dingen zijn voor hem niet meer haalbaar. Wel belangrijk is het om hem (gezellig) mee te nemen naar zijn plek als hij ergens verloren blijft staan.

De koorleden hebben begrip voor de situatie. Maar de onbekendheid met alzheimer zorgt ook voor opschudding. Zeker als zijn zangbuurman denkt dat hij Piet rationeel kan vertellen dat hij moet nadenken over wanneer het tijd wordt om te stoppen bij het koor. Piet zijn wereld stort even in en de emoties in zijn gezin lopen hoog op. Gelukkig had ik vooraf al goede afspraken met zijn echtgenote gemaakt, over de te volgen strategie, en een gesprek met de kinderen en echtgenote van Piet klaart de lucht.

Piet mag gewoon blijven zingen zolang het kan. Het moment van afscheid komt wel maar voorlopig nog niet. Het koor is voor hem belangrijk. Het is therapie en dagbesteding. Voor mij als dirigent maakt het niet uit of hij bladmuziek in handen heeft of niet. Van mij mag hij mens zijn zolang het menselijkerwijs mogelijk is. Samen met zijn echtgenote kijk ik van week tot week hoe het gaat.

Ik hoop dat we met z'n allen dat stukje begrip kunnen opbrengen voor Piet en zijn lotgenoten. En hen blijven helpen zo lang mogelijk gewoon "mens" te zijn.

Ad Voesten

Ps. De gebruikte naam "Piet" is in dit verband een fictieve naam.

POPULUS SION

Sinds de 5e eeuw is de Advent een speciale liturgische tijd ter voorbereiding op het Kerstfeest. Zowel in het Getijdenboek als in het Missaal staat voor deze tijd een grote rijkdom aan antifonen, hymnen, lezingen en responsoria. Ook de teksten van de eucharistievieringen in de Adventstijd zijn rijk aan inhoud. In de Adventsperiode worden we uitgenodigd om een houding van verwachting en openheid aan te nemen. De liturgie van die vier zondagen ondersteunt die houding en geeft daar gestalte aan.

Verleden jaar heb ik in Koorgeleide mijn gedachten over de eerste zondag van de Advent aan het papier toevertrouwd, dit jaar heb ik me door de tweede zondag van de Advent laten inspireren. Deze zondag opent met een introïtus die zijn oorsprong vindt in een tekst uit het boek Jesaja en wordt gecombineerd met psalm 80 (79).

In het Nieuwe Testament wordt Jesaja veelvuldig aangehaald. Zijn profetieën houden verband met het einde der tijden en met de komst van de Messias. Jesaja wordt beschouwd als de profeet bij uitstek. In zijn levensbeschrijving komt aan de orde dat zijn Jesaja's mond werd 'gezuiverd' door een gloeiend kooltje dat door een engel tegen zijn lippen werd gehouden. De tekst van de introïtus van deze Adventszondag (GR blz. 18) luidt als volgt: *Populus Sion, ecce Dominus veniet ad salvandas gentes: et auditam faciet Dominus gloriam vocis suae, in laetitia cordis vestri.*

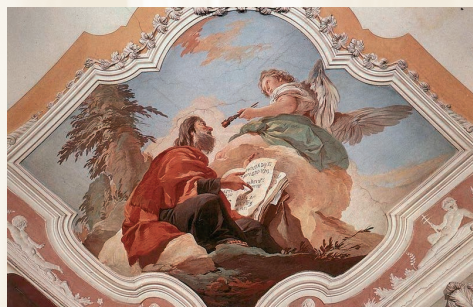
Ps. Qui regis Israel, intende: qui deducis velut ovem Ioseph.

Volk van Sion, de Heer komt om de volkeren te redden: en de Heer laat zijn machtige stem horen tot blijdschap van uw hart.

Ps. Gij, die Israël regeert, heb aandacht: Gij, die Jozef hoedt als een schaap.

De aanhef is één grote juichkreet: *Volk van Sion!* Daarna volgt een expressief *ecce* en over het accent heen, op het woord *veniet*, verloopt de eerste zin normaal naar de grondtoon, de eerste toon van de toonsoort of modus.

We kunnen drie zinnen in de melodie onderscheiden, die zinnen beginnen alledrie met een zelfde motief: eerst op *populus*, daarna op *et auditam*, en tenslotte op *in laetitia*. Nog duidelijker is de overeenkomst tussen de slotmotieven op *gentes* en *vestri*, en op het woord *suae* dat een kwint hoger staat. Ook al bestaat er tussen wetenschappers wat onenigheid over de toonsoort van de eerste zin, toch bevinden we ons in het tweede zinsdeel met et *auditam* zeker in de 7e modus, die zin laat heel duidelijk zien dat we met een authentieke *tetrardus* te maken hebben.

In het Oude Testament heeft 'Sion' een bijzondere betekenis. Sion, een synoniem voor Jeruzalem en voor de stad Gods, was in de oudheid de plaats van Gods troon en daarmee het centrum van de aarde. Jeruzalem en de tempel werden echter in 586 vóór Christus verwoest door de Babyloniërs. Daardoor moest men zich Gods aanwezigheid op aarde anders gaan voorstellen. Door Jesaja wordt Sion getypeerd als beeld van een nieuw Jeruzalem. Het boek Jesaja is een verzameling van profetische teksten die tussen de achtste en vijfde eeuw vóór Christus zijn ontstaan en overgeleverd, en uiteindelijk tot één geheel zijn uitgegroeid. Alleen al door zijn omvang is het boek Jesaja een moeilijk toegankelijk geschrift. Bovendien wisselen decors en tijden elkaar op onverwachte wijze af, en worden verschillende rollen in steeds nieuwe vormen neergezet.

De tekst van de introïtus is afkomstig uit het eerste deel van het boek Jesaja, daarin roept de profeet de mensen in Jeruzalem op om beter te leven, om zich tot God te keren. Tevens komen we in dit boek hoopvolle voorspellingen van een betere tijd tegen. De introïtus-antifoon vormt de omlijsting van psalm 80 (in de oude vulgaat-telling psalm 79). In deze psalm bidt de psalmist om het herstel van heel Israël, om redding uit de nood. Dat herstel wordt van de Messias verwacht. In de joodse traditie hoort deze psalm thuis in de periode na het Loofhuttenfeest, waarin de lezingen uit Genesis gaan over Jozef en zijn zonen. In de openingszin van de psalm: *'Gij, die Israël regeert, heb aandacht: Gij, die Jozef hoedt als een schaap'* wordt een herdersbeeld opgeroepen. God beschermt

en leidt zijn volk zoals een herder met zijn kudde schapen doet.

Psalm 80 is door de eeuwen heen veel door joden en christenen gebeden, in tijden van zware vervolgingen biedt de psalm in poëtische beelden hoop op betere tijden. De psalmist roept God op om zich tot óns te keren, naar ons toe te komen, Zijn aanschijn over ons te laten schijnen, dan zullen we gered worden. Zowel de tekst van Jesaja als die van psalm 80 passen zeer goed in de Adventsliturgie, een liturgie die vol verwachting gericht is op de komst en wederkomst van de Messias.

Na de eerste lezing volgt een responsorium, een antwoordpsalm, het graduale:
Ex Sion species decoris eius: Deus manifeste veniet.

V. Congregate illi sanctos eius, qui ordinaverunt testamentum eius supersacrificia.

Vanaf de Sion schittert zijn heerlijkheid: God komt vol luister.

V. Verzamelt voor Hem zijn heiligen, die zijn verbond met offers hebben bekrachtigd.

Psalm 50 (49) is meer een psalm die ons iets léért, dan dat het een bid-psalm is. God wil door ons erkend worden, Hij verlangt een dankbaarheid, die we tot uiting moeten laten komen in het nakomen van onze beloften. Dan zullen wij, mensen, ook ervaren hoe heilzaam dat voor onszelf is. God wil geen brandoffers, maar een offer van lof. Wie Hem een lof-offer brengt, wie Hem verheerlijkt, aan hém zal God Zijn heil tonen.

In psalm 50 gaat het over mensen die offers aan God brengen, over mensen die trouw aan Hem zijn. De tekst van het graduale is genomen uit de eerste verzen van

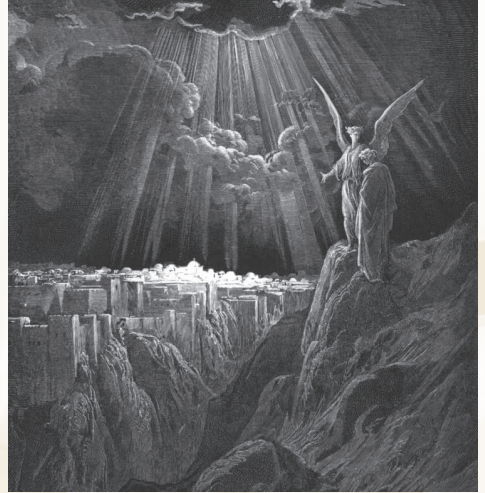
de psalm, waarin alle mensen op aarde bij elkaar geroepen worden. God gaat spré-ken en Hij komt vanuit Sion met een stralend licht om Hem heen!

Het Graduale Romanum bevat zo'n zestig graduales van de 5e modus die veel onderlinge overeenkomsten hebben. Er zijn enkele andere 5e modus graduales, maar die zijn uniek: *Ex Sion* (2e zondag van de Advent); *Viderunt omnes* (Kerstmis); *Adiu-vabit* (St. Agatha, rijk en mooi); *Priusquam te formarem* (St. Jan de Doper).

Het melodisch motief boven het woord species zien we terug boven (*testamen-tum*) *eius* in het vers. Het tweede gedeelte van dat motief zien we ook boven *Deus* en iets breder uitgewerkt boven het be-tekenisvolle *veniet*. De melodie boven (*Si*) *on* herhaalt zich boven (*mani*) *feste*; ook boven de woorden (*il*) *li sanctos*, (*tes*) *ta-mentum* en (*su*) *per sacri(ficia)* zien we ge-lijkkluidende motieven. Het vers heeft de zelfde toon-omvang als het respons, het overtreft het respons echter door de rijk-dom van zijn melisma. In ieder geval roept de formule la-do-do-mi-re-do, die twee keer voorkomt boven *congregate*, iets le-vendigs op.

Voorafgaand aan die formule staat er in het handschrift Cantatorium zelfs drie keer een *c* (celeriter = snel) en een keer *st* (statim = meteen aansluiten). Daarentegen zijn de neumen boven *illi sanctos eius* niet kurrent en verlangen een bredere voordracht. Het graduale zit vol fris klinkende melodische motieven. Iets dergelijks kunnen we ook zien in het graduale *Benedictus qui venit* (gezegend Hij die komt!) uit de Dageraadsmis van Kerstmis (GR blz. 45).

Terwijl het evangelieboek wordt aange-dragen zingen we het Alleluia met een tekst uit psalm 122: *Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. Ik ben verheugd over wat mij gezegd is: naar het huis van de Heer zullen wij gaan.*

De tekst van dit Alleluia is afkomstig uit een echte Jeruzalem-pelgrimspsalme, een opgangslied. Het voorschrift om driemaal per jaar in de tempel God hulde te bewijzen vinden we in Exodus hoofdstuk 34, vers 23. Jeruzalem was gebouwd op een paar heuvels. Van diverse kanten moest je eerst door een stuk rotsachtige woestijn reizen om bij Jeruzalem te komen. De pelgrims uit de tijd van psalm 122 zijn in Jeruzalem aangekomen. Het huis van de Heer (de tempel) lag op de hoogste heuvel, veilig binnen de muren van de stad. Zo konden de pelgrims vanuit de laagte naar een nieuw niveau opgaan, naar een nieuwe toekomst waarin alles goed zal zijn, in het Hebreeuws: waarin 'alles volkomen zal zijn'. In het vroege christendom zongen nieuw gedoopten psalm 122 tijdens een dankprocessie, die hen gedurende de Paas-

week iedere dag weer naar de doopbronnen voerde. Met een zelfde gerichtheid, als die van de pelgrims en nieuw gedoopten, kunnen wij onze geest in de Advent op een nieuwe Toekomst afstemmen.

Het *Alleluia*, met intervallen die omhoog willen, begint in een frisse beweging die zich verder ontwikkelt. De beide helften van de jubilus lijken een beetje op elkaar. Het eerste deel van het vers lijkt zich ontwikkeld te hebben uit de melodie van een typische 1e modus antifoon, zoals die van *Pueri Hebraeorum portantes ramos olivarum* (GR 138). Bij *dicta sunt mihi* treffen we een opeenvolgende herhaling van noten aan, een soort sequens: sol-la, fa-sol, mi-fa, re-mi.

De grootste spanning, die de toenemende vreugde tot uiting brengt, zien we bij het woord *domum* in de kwintsprong en de daarop volgende brede torculus. *Domini* toont ons het motief uit de tweede helft van de jubilus. *Alleluia*, *Laetatus sum* en het begin van *ibimus* lijken een variatie op een zelfde motief te zijn.

Tijdens de offerande komt psalm 85 aan de orde:

Deus tu convertens vivificabis nos, et plebs tua laetabitur in te: ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis.

God, als Gij U naar ons toekeert, zult U ons weer leven schenken, en uw volk zal zich in U verblijden. Toon ons uw barmhartigheid en geef ons uw heil.

Psalm 85 is een psalm voor de wintertijd, de winter als beeld van nood en ziekte. Hij

heeft voor Jacob de 'keer', een wending, gebracht. Het Hebreeuwse woord sjoef komt in psalm 85 vijf keer voor, het betekent zoveel als omkeren, bekeren, een wending maken, een andere weg kiezen en gaan. Deze psalm en alle lezingen van de zondagen in de late herfst roepen ons op tot omkeer, tot een vernieuwing van onze verhouding tot God en de ander. Ze roepen ons op tot een wending ten goede, een wending naar iets nieuws, naar een beloftevolle toekomst. Naar een uitgestoken hand die ons te hulp schiet, en uiteindelijk naar Jezus die ons wil verlossen en bevrijden tot een nieuw bestaan, met een nieuwe hemel en een nieuwe aarde in het verschiet! Psalm 85 wordt volgens het klasieke lectionarium in de hele Advent gezongen, te beginnen diep in de herfst als er gelezen wordt uit de ballingschaps-boeken en het jaar een 'keer' neemt naar Kerstmis en Epifanie.

"Toon ons uw barmhartigheid en geef ons uw heil" (ostende nobis) is het gebed van de Advent, in dit offertorium is het ook het moment waarop de melodie een nieuwe wending neemt. Hier komt het gebed van de Advent tot uiting, tot voordracht. Bij *tu convertens* (als U zich naar ons omkeert) is de melodie zeer nadrukkelijk. *Vivificabis nos*: U zult ons nieuw leven geven.

Die verlevendiging komt mijns inziens tot uiting in de stijging sol-do en la-re op het woord *vivificabis*. Op indringende wijze bezingt de psalmist het verzoek in de laatste zin, *et salutare tuum da nobis*: geef ons uw heil! Ik stel voor om het offertorium licht en levendig te zingen, zodat de inhoud van de tekst tot leven kan komen!

Tijdens het communiceren zingt de schola: Ierusalem surge, et sta in excelso: et vide iucunditatem, quae veniet tibi a Deo tuo. Sta op Jeruzalem, ga op de hoogte staan en zie de vreugde op U toekomen van uw God.

In ons Graduale Romanum staan slechts twee gezangen die teksten bevatten van de profeet Baruch: het responsorium *Emendemus* (GR 66) dat gezongen kan worden tijdens de aswijding op Aswoensdag en de communio *Jerusalem surge* van deze tweede zondag van de Advent. In deze periode van het nieuwe kerkelijke jaar zijn we op weg naar een nieuwe geboorte, naar de vervulling van onze verwachtingen die gericht zijn op heil, op nieuw leven, op de komst van de Messias. Baruch was assistent van Jeremia en leefde in de 7e eeuw vóór Christus.

Hem wordt een reeks geschriften toegeschreven, een daarvan is in onze bijbel terecht gekomen. In de eerste lezing van vandaag, uit het boek Baruch, horen we hoe joodse kringen zich de terugkeer van de ballingen uit Babylon voorstellen. In het boek Baruch treffen we met profetisch allure teksten aan van troost en hoop. God zal de ballingen bevrijden en hun een nieuwe toekomst schenken!

De eerste zin van deze communio begint met een bescheiden intonatie om tot de fa te komen, en dan opeens is daar die krachtige grote terts op *surge*! Het is een uitroep die me aan de stemming van de introitus *Populus Sion* doet terugdenken. Feestelijk gaat de melodie verder naar *et sta in excelso* (= ga op de hoogte staan!) met neumen

die in de oude handschriften bijna allemaal niet-kurrent zijn en dus daarom breder moeten worden uitgevoerd.

Daarna volgt de tweede zin met een melodisch hoogtepunt op *veniet*, dat pleit ervoor dat we moeten doorzingen om één zin te maken. Bij *tibi* iets inhouden vanwege de pes quadratus en de twee tractuli, maar niet de beweging van de zin onderbreken!

De communio-antifoon wordt in de liturgie van vandaag verbonden met verzen uit psalm 147. *Godlof, Alleluia, of Loof de Heer!* Met deze oproep beginnen en eindigen de laatste vijf psalmen in het Psalterium. Tot drie keer toe worden we in psalm 147 opgeroepen om God te loven. Meestal zing ik met mijn schola de verzen 12 en 14: *'Roem de Heer, Jeruzalem, prijs uw God, Sion! + Die vrede schept in uw land en u verzadigt met kostelijke tarwe'*. In het laatste gedeelte van deze psalm wordt Jeruzalem bij vers 12 opnieuw opgeroepen om God te prijzen. In vers 14 horen we hoe God vrede en heil schenkt en ons rijkelijk van voedsel voorziet (*ádipe fruménti*). Na de gure jaren in ballingschap ervoer Israël, door te leven volgens de richtlijnen van de Torah, de genade van een nieuwe lente.

Op deze tweede zondag van de Advent komt Jeruzalem veel aan de orde in de gezangen, niet alleen als stad maar ook als 'hemels Jeruzalem'. We verwachten immers de Heiland, die op de jongste dag zal komen, om ons allen in het hemels Jeruzalem op te nemen!

Cyriel Tonnaer

Sint-Gregoriusvereniging in het Bisdóm Roermond

**Onderscheiding Sint Tarcisius
voor misdienaars & acolieten**

Onderscheiding Sint Tarcisius voor misdienaars & acolieten

In samenwerking met het Acolietencollege “**Sint Michiel & Sint Rosa**” Sittard en de **St.-Gregoriusvereniging in het Bisdom Roermond** heeft de **Dienst Liturgie & Kerkmuziek van het Bisdom Roermond** een aantal medailles laten vervaardigen, waarmee parochies hun misdienaars en acolieten voor hun dienstwerk in de liturgie kunnen onderscheiden bij bijzondere gelegenheden. De medailles zijn bedoeld als tekens van waardering, zoals ook kosteren en zangers die kennen.

De medaille werd ontworpen door heraldicus **René Vroomen**, zelf lid van het Sittards acolietencollege, die ook de wapens van het bisdom en van de bisschop ontwierp. De medaille heeft de vorm van een **kruis**, bekroond met een **bisschopsmijter** en versierd met **processiekruis**, **flambouw**, **ampullen** en **wierook**. Het lintje is **rood-wit**, verwijzend naar de plechtige kleding van acolieten.

In het midden is **Sint Tarcisius** afgebeeld, patroonheilige van misdienaars. Hij was in de derde eeuw te Rome onderweg om de heilige Communie te brengen naar de zieken. Daarbij werd hij lastiggevalen door niet-christenen, die er bij hem op aandrongen om de Communie te laten zien. Tarcisius weigerde dit, waarop hij werd gedood door zijn belagers. Hij is afgebeeld met een gesloten hand voor zijn hart, waarin hij de Communie draagt.

De medaille is in een aantal varianten uitgevoerd:

Voor misdienaars bestaat een medaille (45 mm) aan een lang draaglint.

De grote medailles (55 mm) met kort draaglint zijn in drie varianten uitgevoerd: goud, goud-rood en goud-rood-wit.

Er is bewust gekozen ze niet aan bepaalde 'dienstjaren' te koppelen, maar het aan de parochies over te laten welke medaille men wil uitreiken.

De onderscheidingen zijn te bestellen via de website van de SGV-Roermond (sgv-roermond.nl/tarcisiusmedaille).

Prijzen:

Medaille goud 45 mm lang lint	€ 20,-
Medaille goud 55 mm kort lint	€ 25,-
Medaille goud-rood 55 mm kort lint	€ 30,-
Medaille goud-rood-wit 55 mm kort lint	€ 35,-

De medailles zijn door de bisschop van Roermond, mgr. H. Smeets, gezegend, waarmee hij zijn waardering uitdrukt voor het dienstwerk van misdienaars en acolieten.

Palmzondag – Misdienaars- & Acolietendag

Op Palmzondag **10 april 2022** – aan het begin van de Goede Week – is 's middags een feestelijke bijeenkomst gepland in de **te Roermond**, waar misdienaars en acolieten uit heel Limburg (en daarbuiten) uitgenodigd zijn.

Tijdens deze feestelijke dag zullen de eerste onderscheidingen uitgereikt en opgespeld worden. Over de verdere invulling van die dag volgt later meer info, ook mede afhankelijk van de ontwikkelingen rond corona.

Maar vanaf nu is het al mogelijk de onderscheidingen te bestellen en te ontvangen. Net als bij de onderscheidingen van de zangers wordt men gevraagd rekening te houden met een afhandelings- en levertijd van tenminste zes weken. Reden te meer op tijd onderscheidingen aan te vragen!

Paus Franciscus tot de misdienaars:

'De Heer heeft je geroepen Hem in de liturgie te dienen. Dat is een unieke kans Jezus van dichtbij te ontmoeten en meer van Hem te gaan houden. Na de dienst aan het altaar zijn we allemaal geroepen God in ons dagelijks leven te dienen in elkaar! Zo deel je in de missie van de kerk!'

KOORSECRETARIS - DIRIGENT - ORGANIST

- Aan alle parochiegeestelijken wordt één exemplaar van 'Koorgeleide' toegezonden.
- Elke koorsecretaris in de parochies ontvangt eveneens één exemplaar om dit binnen het koor te laten rouleren. **Mocht de adressering van het koorsecretariaat niet (meer) juist zijn, gelieve dit dan z.s.m. te melden aan sgv.onderscheidingen@gmail.com En anders per post: SGV in het bisdom Roermond, t.a.v. Jos Sijstermans, postbus 470, 6040 AL Roermond.**
- Een persoonlijk abonnement voor 4 nummers per jaargang is mogelijk door € 10,- per jaar over te maken op ons banknummer (zie onder).

LEDEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE SINT-GREGORIUSVERENIGING IN HET BISDOM ROERMOND

Vicaris Drs. E. Smeets pr., voorzitter

Eindstraat 6, 5801 CR Venray (0478 - 550 740) (voorzitter@sgv-roermond.nl)

Pastoor H. Notermans, secretaris

Kerkstraat 7, 6374 ES Landgraaf (045 - 531 23 78) (secretaris@sgv-roermond.nl)

Jos Sijstermans, penningmeester

Ir Lelystraat 180, 6419 XV Heerlen (06 - 109 215 45)

Mw. A. Jansen, Volksplein 90-D, 6214 PC Maastricht (043 - 321 68 92)

D. Jansen, Hoogstraat 11, 6017 AP Thorn (0475 - 562 187)

W. Leenen, Ginkelstraat 118, 5911 ES Venlo

J. Steijvers, Aldenhoven 28, 6093 HB Heythuysen (0475 - 496 456)

C. Tonnaer, Arlo 32, 6041 CJ Roermond (0475 - 582 276)

J. Vanhommerig, Deken Fabiusstraat 5, 6118 EN Nieuwstadt (046 - 888 15 70)

A. Voesten, Molenstraat 7, 5975 AE Sevenum (077 - 366 24 79)

Sint-Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond (SGV)

Postadres: Postbus 470, 6040 AL Roermond
(ook voor het aanvragen van onderscheidingen)

Bezoekadres: Swalmerstraat 100, 6041 CZ Roermond
(secretariaat en documentatiecentrum te bezoeken, cq. telefonisch te bereiken op: **maandag-, woensdag- en vrijdagmorgen van 10.00 tot 12.00 uur**)

I.v.m. Corona is het mogelijk dat wij minder goed bereikbaar zijn. Neem in dringende gevallen contact op met secretaris@sgv-roermond.nl

Website: www.sgv-roermond.nl

E-mailadres: secretaris@sgv-roermond.nl

Telefoon: 0475 - 386 725

Bankrelatie: ABN Amro NL45ABNA0229852599

t.n.v. 'Sint-Gregoriusvereniging, postbus 470, 6040 AL Roermond'

ISSN 1383 - 7109

